

Bekle Beni Dünya Ben Geliyorum

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 11 Temmuz 2025

Bir öfkenin sabahında saklıyım aslında sonun başlangıcı iken kıyama durduğum sabahın da tenhaliğinde gidip geliyorum içimde ve dışıma yansıyan aslında hayali fener bir düşün ta kendisidir.

Resimlerde yokum.

Yokluğumda çekilmiş her biri.

Sonra ben gelmişim ve tüm resim kareleri karanlığa bölünmüş.

Sözcükler iştirak ediyor resimlerin arkasına not düşüyor birileri ne de olsa yokluğuma alışkın ahali ve varlık denen pejmürde gövdem değil suskun ruhumla asılı kaldığım göğün bilmem kaçınıcı katı.

Emsalsiz bir mesai benimki ne de olsa not düşüyorum tüm gelip gidenlere bu yüzden Araf'ta

kalmışlığıma kimse tanıklık etmiyor ve ben usulca sızıyorum içlerine.

İçime sızan hiçbir duygu yok ve mecalsizim ve öncesi olmayan anda saklı ve yarınların mevcudiyeti zincirleme kazalara sebebiyet veriyor.

Rengim yok.

Kokum hiç yok.

Ruhumda saklı üç beş nifak belki de öncesizliğimi temsil eden rüküş bir kanca elbet asılı kaldığım belirsizlikte yerle yeksan edilmiş ruhumda saklı bir kıvanç ne de olsa yarın başlığında yarılanan ömrümü hibe etmişim ben bir kez bilinmeze.

Dili olmayan öyküler kurguluyorum ve dini olmayan ve rengi ve uzamında sadece nakşeden hurafeler belki de bir kâhin olduğuma delalettir yazmanın ruhumu ele geçirdiği aslında ruhumun aralarda sıkışıp kaldığı bu yüzden kimselere asla öykünmüyorum işim ilginç birileri geliyor başucuma ama yokluğuma mahal veren o boşlukta gerisin geri de gidiyorlar.

Annemi hatırlamıyorum çünkü annem beni hiç istemedi.

Babamsız geçecek ömrün de dokunaklı satırlarına sızmadı gözyaşım çünkü Tanrı bana ağlamayı öğütledi.

Sessizliğin mağdur gölgesidir yazılmayan her satır ve de yaşanması mümkün olmayan çünkü yaşamın ta kendisidir etli kanlı bir vücut ve iskelet yapısı elbet endamlı bir yürek ve gür sesi o gürbüz bedeninin ya da çocuğun...

İlhamım Allah vergisi ve tek dostum da.

Rüya görmem.

Hayal kurmam da.

Düşünmem de öğütlenmedi madem.

Sadece yap denileni yaparım ve işte aşktır bu önsezi ve her nasılsa bildiğim tek duygu öncemde azıcık öfkeliydim ama Mevla'm bunu onaylamadığı için ve de idame ettiğim Araf'ta sonsuzluğa denk düştüğüm için sadece oyalanıyorum gelen gidenlerle.

Benim gibi olanlar var lakin onlar kuluçkada ve rahmetin dokunacağı gün ve an nöbetimi onlara devredeceğim şimdilerde her biri annelerinin karnında yani kaderin buyruğuna binaen ya doğacaklar ya

da anneleri cehennemi boylarken onlar da yanıma göç edecekler elbet öç duygusuyla yaşaran hayatlar ve yeşeren bir cehennem ne de olsa katıksız ve vicdansız ruhlara cehennemi boylarken hangi cenin ise annenin istemediği direkt olarak Araf'ta boy gösteriyorlar.

Bu güne sessizdim ve bana verilen görev neticesinde kardeşlerime öncülük ediyorum ve bir şekilde onların da görevlerini ifa ediyorum elbet elimden geldiğince ne de olsa doyuma ulaşmış bir ruhum yok ve cesedim de insanların nezdinde olsa olsa kanalizasyona verilmiştir bedenim daha doğrusu beden başlığı altında bir nebze de olsa insan evladına benzediğim ama neye denk düştüğümü sadece Rabbim bilirken.

Aşkın ne olduğunu öğreniyorum kayıt altına aldığım ruhlara sayesinde ne de olsa aşık olan kadınlar ya kocaları ya da sevgilileri tarafından hunharca katlediliyor bu yüzden aşk dolu melek yüzlerinde birer gülücük ile onları direkt cennete postallıyorum.

Anne başlığı altında hangi kadınsa karnındaki canlıyı öldürmek için bıçak altına yatan ve ne yazık ki annem de onlardan biri sadece vücudunun ısısını bildiğim ama sevgisini hissetmediğim.

Hangi anne adayı ise başına geleceğini de tahmin edemiyor işin doğrusu. Eğer çocuk bedenliyse büyük ihtimalle bebeği ile birlikte o da Araf'a yolcu oluyor ve vakit geçip de onay hakkı tanınırsa cennete gönderilebiliyor ne de olsa çocuk yaşında cinsek tacize maruz kalan kız çocuklarından kimse suçlu ve azılı bir katil diye bahsedemez.

Sözcüklerin rengi beliriyor kimi zaman en çok da acıya aş eren elbet cennet yolcuları varsa yolundan alıkonmayan bir de izdiham içerisinde bir bekleyiş artık hunharca kim kimin canına kast ettiyse.

Benim önceliğim var bu yüzden istediğim gibi dile getiriyorum içimden geçenleri üstelik bedenim olmasa bile bir bedene kavuşacağım günü bekliyorum hani olur da bir süre okunup ruhum Araf'tan çıkıp da dünya mertebesine kavuşursa.

Evet, önceliğim var çünkü engelli doğacak bir bebektim ben belki de bu yüzden Yaratan bana yeniden can verecek ve Araf'ta sonsuza kadar kalmayıp yeniden bir kadının bedeninde can bulacağım ve işler yolunda giderse gözümü açacağım yaşama.

Yaşadığımı sanıyor kimisi elbet sıramı savana kadar bekleyenler benle ilgili ileri geri konuşan ve düşünen gelin görün ki onlar benim gibi çelimsiz üstelik bir bedenleri dahi yokken Yaratan bunları günah kategorisine sokmuyor.

Bir izdiham yığılı ki arka bahçesinde cennetin ve cehennem.

Az evvel biri kapıyı çaldı mesela:

"İstmeden oldu ama..."

Artık kim sorduysa o da açıklamayı sürdürüyor.

"Karım beni aldatıyordu."

Elbet cehenneme alındı kaydı ve o melek yüzlü kadın da geride üç evladını bırakıp elbet cennet yolcusu en azından karı-koca yeniden bir araya gelmeyecekler.

Ve o sabiler.

Her biri dünyada kaldı ve bir ömür annesiz babasız yaşayacaklarının farkında bile değiller.

An itibari ile dünyanın ağır bir sınavdan geçtiğini varsayarsak...

Bir yeni bölüm daha inşa edilecek ahrete:

“Suçsuzlar durağı.”

Durduk yere hastalanıp zamansız göç edenler kast ettiğim ve resimleri asla solmayacak üstelik benim ait olduğum bir resim karesi bile yokken ve annem bile o resimde bir gölgeye denk düşerken.

Cinsiyetimi de bilmiyorum ama unvanımı biliyorum ama Yaratan ile aramda bir sır bu sadece.

Eğer ki annem beni doğurmaya karar verseydi büyük ihtimalle aile büyükleri tarafından öldürülecekti ama o baştan verdi kararını ve ikimiz birbirimizden ayrı düştük. Şimdi, nerededir, bilmiyorum ama bildiğim bir şey varsa ve kâinat bana yeni bir şans verirse büyük ihtimalle engelli bir bedenim olacak belki asla yürüyemeyeceğim ve konuşamayacağım hatta belki de asla konuşamayacağım bu yüzden o güne kadar vazifemi iyi bir şekilde ifa etmeye çalışıyorum.

Aralıksız kayıt ediyorum gelip geçen ve göçen ruhları elbet bedenler benim ilgi alanımda değil ne de olsa mezarlıklar ve mezarlık bekçileri görevlerini layığı ile yerine getiriyorlar.

Az evvel haber ulaştı ve görünen o ki; az vaktim kaldı yeniden bir bedende can bulmak adına ve engelli bir bebek olacağım için Yaratan bana yeniden bir şans tanıdı üstelik suçu günahı olmayan bir kadının bedeninde büyüüp dünyaya açacağım gözlerimi ve bedenim ne kadar engelli olursa olsun hayata kucak açacağım.

Elbet canımı çok yakacak insanlar ama bu da benim sınavım elbet annemin ve babamın da.

Hani olur da bir resme konarım.

Hani olur da arkasına not düşer birileri:

“Meyra, hoş geldin aramıza.”

Belki görünen bir eksikliğim olmayacak ama gün gelip de herkes bilecek bir duyumun eksik olduğunu:

Belki asla göremeyeceğim.

Belki asla yürüyemeyeceğim.

Belki asla konuşamayacağım.

Ama bir bedenim ve ruhum olacak ve yüreğim de herkesten büyük olacak ve insanlar benim farklılığımı başka yerlerde ararlarken ben kocaman yüreğimle zaten her birinden farklı ve de çok özel olacağım ve beni en çok Yaratan sevecek elbet annem ve babam da ama ben onların beni ne kadar çok sevdiğini asla öğrenemeyeceğim ama yürekten de hissedeceğim.

Vaktim doldu ve işte kapı açıldı. Hem yeteri kadar da kaldım Araf'ta belki yaptığım tüm işlemler rafa kaldırılacak ama ben yüreğimle her iki dünyaya da şerh düşeceğim...

“Bekle beni dünya; ben geliyorum.”

İsteseniz de istemeseniz de geliyorum işte.